

“Un nou Pacte hauria de ser diferent”

Margalida Rosselló és la consellera de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears. És també el primer membre d'Els Verds d'un govern balear. En coalició amb EU per Mallorca, ocupa el número 1 de la candidatura a les eleccions autonòmiques del 25 de maig.

De què ha servit la seva gestió a la Conselleria?

—La gestió ha servit, d'una banda, i al marge de valoracions polítiques, per enllestir qüestions essencials per a l'administració: ens hem dotat de més recursos humans, més concreció quant a competències..., i això ha estat important. De l'altra, hem impulsat el canvi de la política ambiental que s'havia portat a terme fins al 1999: per primera vegada s'ha plantejat la gestió ambiental adreçada a projectes concrets.

—Què vol dir?

—Per exemple, a l'hora de plantejar-nos la política sobre l'aigua no s'ha fet senzillament una tramitació d'expedients per concedir un pou, que sovint era el que es feia, sinó que s'han implantat normes clares sobre la gestió de l'aigua. Un altre eix ha estat la informació ambiental i la participació dels agents socials. La informació és bàsica perquè el ciutadà pugui conèixer què fa l'administració en matèria ambiental. Queda molt per fer, encara, però s'ha fet molt perquè abans no hi havia gairebé res. Els agents socials han entrat a la Conselleria: ara, per exemple, en les juntes rectores dels parcs o al Consell Balear de l'Aigua, hi ha hagut reformes importants perquè els agents socials (sindicats, propietaris, etc.) hi siguin presents.

—I la gestió política?

—Jo crec que ara no hi ha dubte que hi ha una administració ambiental. Això, abans, no era així. Una administració que té un objectiu nítid que tot-hom entén: la protecció del medi ambient. Això, tan simple, no existia.

—Tot i això, els objectius polítics del

Pacte de Progrés en matèria de parcs naturals, protecció territorial i ambiental expressaven la necessitat d'assolir noves lleis, tota una estructura legislativa nova, “verda”, per així dir-ho. I, acabada la legislatura, no ha estat així.

—És cert, teníem aquest objectiu. Bàsicament, que les Illes Balears disposassin d'una legislació ambiental pròpia, que no tenen. És a dir, posar les Illes en un nivell semblant a la resta de comunitats autònoms. Aquest objectiu polític legislatiu, és cert, no s'ha acomplert. De fet, la llei de protecció de ses Salines és l'única que ha aprovat el Parlament en aquests quatre anys, així com una modificació concreta de la llei d'espais naturals. Sí, és cert, no hem pogut aprovar, com era previst, la llei de biodiversitat, ni una llei de l'Agència Balear de l'Aigua, ni la llei de residus, ni la de ports...

—I doncs?

—Doncs el resultat és que després d'aquests quatre anys les Balears seguim en un nivell baixíssim des del punt de vista legislatiu en matèria ambiental. Estam a l'expectativa de la legislació estatal. Per exemple, totes les autonomies tenen les pròpies lleis de protecció de la naturalesa. Nosaltres no. I hem de fer servir la referència marc de l'estat, la qual, per exemple, no preveu règim sancionador...

—L'estrella “verda”, si em permet l'expressió, era la llei de biodiversitat. Per què no ha estat aprovada?

—Perquè UM va presentar una allau d'esmenes en el tràmit parlamentari, fins a vuitanta, que qüestionaven el significat de la llei. A més, el PSM en presentà quaranta més, que tot i no ser substancials sí que hi posaven més tra-

JOAN CELA

"No pot ser que en un nou Govern del Pacte es repetixin els mateixos problemes: que cadascú faci gestió en la seva àrea sense una estratègia conjunta. Ha funcionat quant a la gestió individual de cada Conselleria. I el resultat de gestió ha estat bo, molt bo en la meua opinió. Ara bé, no hi ha hagut estratègia conjunta i, per tant, el resultat global presenta llacunes importants, com són les illes de protecció territorial i ambiental."

ves... En fi, no era lògic perquè el PSM és part del Govern, i la llei, que lògicament havia passat per l'executiu, era un projecte de tot el Govern, que després va ser esmenada per un membre. El que està clar és que, a pesar de l'actitud del PSM, va ser UM el partit que va qüestionar profundament la llei. Per això no va ser aprovada al Parlament.

—És a dir, divergències entre partits del Pacte han fet impossible la legislació ambiental, que era un objectiu fonamental?

—Crec que està demostrat que, a UM, no li interessa una legislació ambiental tal com s'havia plantejat. Per a ells no passa de ser una qüestió de cosmètica i no una política seriosa per arribar al mateix nivell d'altres autonomies, però és que, a més, és el que Europa exigeix. No li interessa l'europeïtzació ambiental.

—Tampoc no ha estat possible aprovar la declaració de parc natural de la serra de Tramuntana.

—Tot i que tots els partits del Pacte estaven d'acord que la serra de Tramuntana havia de ser parc natural, és evident que no ha estat així. El projecte que vaig presentar com a punt de

partida, els altres no el van considerar oportú en aquell moment.

—Aquestes divergències entre partits del Pacte mostren que han fallat les relacions orgàniques?

—Una cosa és la gestió política al Govern, en cada Conselleria, un terreny en què crec que s'ha avançat molt respecte a la situació anterior al 1999. Jo he parlat de Medi Ambient, però em sembla evident que s'han fet avenços importants, des d'aquest punt de vista, en moltes altres conselleries, tot i que no en totes són igualment importants. El resultat ha estat, crec, bastant clar, sobretot si es compara amb els que obtingueren els governs del PP. Ara bé, dit això, és cert que un pacte múltiple requereix un altre tipus de gestió, que és el mateix govern orgànic del Pacte. És a dir, un sistema estable amb participació d'igual a igual de cada un dels partits del Pacte. Això hagués estat importantíssim. No ha existit i, de fet, això ha impedit aprovar lleis que, com les esmentades, eren part de les promeses del Pacte.

—Sembla que en això coincideixen fil per randa PSM i EU-Els Verds.

—És que és una qüestió fonamental. Per a una possible reedició això serà una peça de toc. S'haurà de fer, és imprescindible alguna estructura estable de trobada i discussió dels partits, una estructura que avalui com funciona el Pacte. Hauria de ser diferent de com ha estat en aquests anys.

—Per a vostès, aquesta mena de "govern" del Pacte és una condició imprescindible per a reeditar-lo després del 25 de maig?

—Tenint en compte aquests quatre anys, i amb l'experiència adquirida, i avaluant el Pacte de Progrés en tots els seus vessants: pacte de govern, pacte de partits, pacte en els consells, pacte en Parlament... seria molt difícil reeditar el Pacte si no es canvia aquest aspecte. El que no pot ser és que es repeteixi un Pacte que permeti, per manca de control i execució, un balanç final en termes territorials i ambientals, la qual cosa significa que pràcticament no hem aconseguit res. Havíem de modificar substancialment les DOOT [directrius d'ordenació territorial, aprovades pel PP durant el govern de Jaume Matas] i no ho hem fet; havíem

d'aprovar la llei de contenció del creixement [urbanístic], i no s'ha pogut aprovar; havíem d'aprovar la llei del sòl, i tampoc; a més de les que he comentat abans. Si en un possible nou Pacte això no es prioritza clarament, serà molt, molt difícil.

—Es denota una divergència ideològica amb altres socis del Pacte...

—Bé, més que això, nosaltres, Els Verds, i també EU, el que tenim clar és que no estam en política, simplement, per gestionar. El que volem és fer política per aconseguir canvis substancials. Per tant, en una possible reedició del Pacte això haurà de quedar clar.

—Concreti què volen vostès, EU-Els Verds, per refer el Pacte.

—Més que això li diré pel que no volem tornar passar. A més de la necessitat d'un òrgan de control comú, de seguiment o, si li vol dir així, de "govern" entre partits del Pacte, serà també imprescindible que s'eviti el que ha passat, que un partit aspiri a governar en

"La nostra feina, la d'Els Verds, en el Govern balear, ha estat, i és, molt positiva"

solitari una institució [en referència a UM]. Un altre punt que sovint no se sol tenir gaire en compte públicament i que per a nosaltres també és essencial és el del pressupost. Tenim, és cert, un pressupost minso, perquè som una comunitat pobra. Ara bé, hi ha d'haver claredat per determinar quines són les prioritats i que això tenguim un clar reflex en els pressupostos. En definitiva, el que reclamam per a un nou Pacte és una estratègia comuna clara i específica amb vista a quatre anys.

—No hi ha estat, doncs?

—Jo diria que UM va actuar amb molta intel·ligència. Va exigir primer la llei de consells, transferències al consell i el decret de protocol. Eren les tres exigències essencials. Les tres s'aprovaren en qüestió d'un any o any i mig. La resta, i sobretot l'aspecte territorial i ambiental, ha quedat per al final i, és clar, les coses han anat com han anat.

—Plantejat així és com si tots els partits d'esquerra haguessin estat molt ingenus.

—Home, no és un problema exclusiu d'UM, també del PSIB-PSOE. L'any 1999 el Pacte es va fer a múltiples bandes i amb interlocucions separades. UM amb el PSOE. UM amb el PSM per al Consell de Mallorca. PSM amb el PSOE. I EU i Els Verds amb el PSOE, de manera que nosaltres no tenguérem una interlocució directa amb UM. Entre altres qüestions, aquesta manera tan peculiar de fer el Pacte és el que ha provocat els problemes finals i és el que no volem reeditar. Això no es pot tornar a repetir de cap manera. Ha de ser un pacte polític entre tots per igual i amb una estratègia comuna. No pot ser que es repeteixin els mateixos problemes: que cadascú faci gestió en la seva àrea sense una estratègia conjunta. Ha funcionat quant a la gestió individual de cada Conselleria. I el resultat de gestió ha estat bo, molt bo en la meua opinió. Ara bé, no hi ha hagut estratègia conjunta i, per tant, el resultat global presenta llacunes importantíssimes, com són les lleis de protecció territorial i ambiental.

—Vostè ha estat sovint assenyalada com una mena d'"estrangera" dins del Govern. Ha corregut el rumor, de manera recurrent, que se l'havia de destituir, que els mateixos companys de govern l'han menyspreada...

—Home, és que resulta que som d'Els Verds, som dona i, segons ells, no tenia experiència política. Sense entrar en detalls, sí, han estat quatre anys difícils personalment. I també políticament per a Els Verds. Però la qüestió és que la nostra feina, la d'Els Verds, feta per primer cop en un Govern, ha estat, i encara és, molt positiva.

Miquel Payeras

L'HAM DE FOC

Divendres, 25 d'abril, 23,00 h.
C.M. Bernat i Baldoví. Entrada gratuïta

 Ajuntament de Sueca
Regidoria de Cultura

 www.soufolk.com

 elcaimán

Plaça d'Artes, 19-5
46100 VALÈNCIA
Tel: 96 351 15 71 - 75 45
Mòbil: 639 74 47 54
e: caimán@elcaimán.com i caimán.org
www.elcaimán.org